

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 60-967 Poznań

Poznań, dnia 23 sierpnia 2024 r.

D/KA.UH.8361.103.2024

ZPO

Ewa Rafalska
Sklep Spożywczo-Przemysłowy
„Patryk” – Ewa Rafalska
ul. Kolejowa 2
63-435 Granowiec

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 i 189d ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 56 ust. 1 pkt 12 w zw. z art. 57 pkt 4 oraz art. 58 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. *o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi* (t.j. Dz.U. 2024, poz. 927 z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy: Ewie Rafalskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Sklep Spożywczo-Przemysłowy „Patryk” - Ewa Rafalska, ul. Kolejowa 2, 63-435 Granowiec, NIP: 6221535369 karę pieniężną w wysokości 1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100) z tytułu nieprzekazania przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu, sprzedającego produkty w opakowaniach, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:

- 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,
 - 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży, co stanowi naruszenie obowiązku wynikającego z treści art. 42 ust. 1 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

Uzasadnienie

W dniach od 6 do 11 czerwca 2024 r., na podstawie upoważnienia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr D/KA.UH.8361.103.2024 z dnia 6 czerwca 2024 r., inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Kaliszu, przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy: Ewy Rafalskiej, Sklep

Spożywczo-Przemysłowy „Patrik” - Ewa Rafalska, NIP: 6221535369, miejsce kontroli: ul. Kolejowa 2, 63-435 Granowiec.

W wyniku czynności kontrolnych ustalono, iż przedsiębiorca nie wywiązał się z obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 42 ustawy, albowiem nie uwidocznili informacji wskazanych w ww. przepisie – co najmniej przez ich wywieszenie w miejscu sprzedaży.

Zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy, *„Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, który sprzedaje produkty w opakowaniach, jest obowiązany przekazywać użytkownikom tych produktów informacje o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:*

- 1) dostępnych systemów zwrotu i zbierania opakowań i odpadów opakowaniowych oraz recyklingu odpadów opakowaniowych,*
 - 2) właściwego postępowania z opakowaniami i odpadami opakowaniowymi,*
 - 3) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach*
- co najmniej przez wywieszenie tych informacji w miejscu sprzedaży”.*

Zgodnie z treścią art. 54 ustawy do zadań Inspekcji Handlowej należy nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 40a, art. 41 i art. 42 ust. 1 ustawy. Jak wynika z art. 56 ust. 1 pkt 12 ustawy: *„Karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisowi art. 42 ust. 1 prowadząc jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego, sprzedaje produkty w opakowaniach, nie przekazując użytkownikom tych produktów informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych w zakresie:*

- a) dostępnych systemów zwrotu, zbierania i recyklingu, odpadów opakowaniowych,*
 - b) właściwego postępowania z odpadami opakowaniowymi,*
 - c) znaczenia oznaczeń stosowanych na opakowaniach*
- co najmniej przez wywieszenie informacji w miejscu sprzedaży”.*

Kary pieniężne za czyny, o których mowa w art. 56 ust. 1 pkt 10c, 11 i 12 ustawy, na mocy przepisu art. 58 ust. 2 wymierza, w drodze decyzji, właściwy wojewódzki inspektor inspekcji handlowej. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa powyżej, stosownie do art. 57 pkt 4 ustawy, wynosi od 500 zł do 20 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 42 ust. 1 ustawy. Pismem z dnia 22 lipca 2024 r, znak D/KA.UH.8361.103.2024 (data doręczenia stronie 23 lipca 2024 r.), organ zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Stronę pouczone, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację art. 10 § 1 Kpa. Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie jest art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że *„organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1. waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*
- 2. za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana*

za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednio kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie nie zostały spełnione łącznie przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przede wszystkim przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, co uniemożliwia odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej w stosunku do kontrolowanego przedsiębiorcy i poprzestanie na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca nie wykonał obowiązków określonych w przepisach ustawy, mających istotne znaczenie dla ochrony środowiska, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa jest znikoma. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony środowiska. Realizacji tego celu służyć mają m.in. przepisy statuujące obowiązek informacyjny realizowany przez przekazywanie konsumentom informacji odnośnie recyklingu, zgodnie z art. 42 ust. 1 ustawy. Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 56 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną).”* Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, również nie podniosła żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

1) *usunięcie naruszenia prawa lub*

2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało”). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Nie jest bowiem możliwe wsteczne przekazanie konsumentom brakujących do czasu przeprowadzenia kontroli informacji, które dawały konsumentowi wiedzę na temat systemów zbierania czy recyklingu opakowań. Oznacza to, że nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowych informacji tym konsumentom, którzy już np. opuścili sklep. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił wysokość kary pieniężnej, uwzględniając kryteria określone w art. 189d Kpa.

Oceniając wagę i okoliczności naruszenia prawa, w szczególności potrzeby ochrony życia lub zdrowia, ochrony ważnego interesu publicznego oraz czas trwania naruszeń, organ ustalił, że w należącym do strony sklepie prowadzono sprzedaż detaliczną produktów w opakowaniach. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 42 ust. 1 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek udostępnienia konsumentom informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych. Brak przekazania informacji dotyczących postępowania z odpadami opakowaniowymi istotnie wpływa na realizację celów ustawy. Odnosząc się do czasu trwania naruszenia organ wskazuje, iż ustawa weszła w życie 1 stycznia 2014 r., zatem strona miała dostateczny czas na zapoznanie się i zastosowanie obowiązujących przepisów ustawy. Uwzględniając częstotliwość niedopełnienia w przeszłości obowiązku w następstwie, którego ma być nałożona kara oraz uprzednie ukaranie za to samo zachowanie, organ ustalił, że nie stwierdzono wcześniej naruszenia przez stronę przedmiotowych obowiązków. Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znajomości i stosowania aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił również podjęte przez stronę działania dobrowolne, które wyeliminowały ujawnione niezgodności z prawem

w zakresie obowiązków informacyjnych. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do wysokości korzyści, którą strona osiągnęła, lub straty, której uniknęła, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności. W zakresie przesłanki warunków osobistych strony, na którą administracyjna kara pieniężna jest nakładana, organ wskazuje, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci wymierzenia kary pieniężnej w dolnej granicy ustawowej wysokości kary, odpowiednio do stopnia naruszenia obowiązków i stanu faktycznego sprawy, tj. **1.000,00 zł (słownie: jeden tysiąc złotych 00/100)** z tytułu nieprzekazania przez przedsiębiorcę prowadzącego jednostkę handlu detalicznego i sprzedającego produkty w opakowaniach, informacji o opakowaniach i odpadach opakowaniowych, użytkownikom tych produktów.

Zgodnie z treścią art. 58 ust. 4 ustawy, kary pieniężne, o których mowa w sentencji decyzji, stanowią dochód budżetu państwa. Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić kary na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o *Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 312.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o *postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

- 1) strona;
- 2) BA;
- 3) a/a.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Wehritz-Kędra

